

Midtvejsvaluering af millennium-udviklingsmålene

Europa-Parlamentets beslutning af 20. juni 2007 om millenniumsudviklingsmålene - midtvejsstatus (2007/2103(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til millenniumerklæringen af 8. september 2000, der opstiller millenniumudviklingsmålene som det internationale samfunds fælles kriterier for udryddelse af fattigdom,
- der henviser til de forskellige rapporter om den menneskelige udvikling fra De Forenede Nationers udviklingsprogram (UNDP),
- der henviser til sin beslutning af 12. april 2005 om EU's rolle i forbindelse med gennemførelsen af millenniumudviklingsmålene¹,
- der henviser til Rom-erklæringen af 25. februar 2003 om harmonisering, vedtaget i forlængelse af forummet på højt plan om harmonisering, og Paris-erklæringen af 2. marts 2005 om bistandseffektivitet, vedtaget i forlængelse af forummet på højt plan om gennemførelse, samordning og resultater, (i det følgende benævnt "Paris-erklæringen"),
- der henviser til fælleserklæringen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen, om EU's udviklingspolitik: "Den Europæiske Konsensus" ("Den Europæiske Konsensus om Udvikling"), som blev undertegnet den 20. december 2005²,
- der henviser til Kommissionens meddelelse "EU-strategi for Afrika - En EU/Afrika-pagt til fremme af Afrikas udvikling" (KOM(2005)0489),
- der henviser til sin beslutning af 17. november 2005 om en udviklingsstrategi for Afrika³,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde⁴ (i det følgende benævnt "instrumentet for udviklingssamarbejde"),
- der henviser til de årlige rapporter, den seneste fra juli 2006, fra FN's generalsekretær om gennemførelsen af millenniumerklæringen,
- der henviser til FN's Millennium Project Task Force under ledelse af Prof. Jeffrey Sachs om investering i udvikling: en praktisk plan for opnåelse af millenniumudviklingsmålene,
- der henviser til rapporten fra FN's Konference om Handel og Udvikling (UNCTAD) fra

¹ EUT C 33 E af 9.2.2006, s. 311.

² EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

³ EUT C 280 E af 18.11.2006, s. 475.

⁴ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.

2002 - "De mindst udviklede lande: Veje ud af fattigdomsfælden",

- der henviser til UNICEF's årlige tilstandsrapporter om børn i verden (State of the World's Children) og FN's konvention om barnets rettigheder fra 1989,
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene "EF-rapport om millenniumudviklingsmålene 2000–2004" (SEK(2004)1379),
- der henviser til Verdensbankens og Den Internationale Valutafonds (IMF) årlige globale overvågningsrapport om millenniumudviklingsmålene, hvoraf den seneste er fra april 2007,
- der henviser til 2006-rapporten om udviklingssamarbejde (Development Co-operation Report) fra Den Økonomiske Samarbejdsorganisation (OECD), der er offentliggjort i marts 2007,
- der henviser til sluterklæringer og konklusioner fra internationale konferencer, navnlig den internationale konference om finansiering af udvikling (Monterrey, 2002), 2005 verdensstopmødet (New York, 2005), verdensstopmødet om bæredygtig udvikling (Johannesburg, 2002), FN's tredje konference om de mindst udviklede lande (Bruxelles, 2001), Verdenshandelsorganisationens (WTO) fjerde Ministerkonference (Doha, 2001), den internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD) (Kairo, 1994), FN's Generalforsamlings særlige samling i 1999 om en evaluering af fremskridtene i forbindelse med opfyldelsen af ICPD-målene ("Kairo + 5") og verdensforummet for uddannelse (Dakar, 2000),
- der henviser til de nationale forbehold, som EU's medlemsstater har givet udtryk for i sluterklæringerne og konklusionerne fra ovennævnte konferencer,
- der henviser til de forpligtelser, som Det Europæiske Råd i Barcelona i marts 2002 indgik forud for Monterrey-konferencen,
- der henviser til de forpligtelser om bistandens størrelse, bistand til Afrika syd for Sahara og bistandens kvalitet, der blev indgået af G8 på topmødet i Gleneagles i 2005,
- der henviser til den fjerde evalueringsrapport fra arbejdsgruppe II til Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer "Climate Change 2007: Impacts, Adaptation and Vulnerability" (i det følgende benævnt "fjerde evalueringsrapport om klimaændringer),
- der henviser til den endelige Stern-rapport om de økonomiske konsekvenser af klimaændringerne (Stern Review on Economics of Climate Change),
- der henviser til UNDP's, FN's millenniumprojekts og Verdensbankens konklusioner i deres rapport fra 2006 om energi og millenniumudviklingsmålene,
- der henviser til artikel 177-181 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,
- der henviser til Kommissionens meddelelse "Mere, bedre og hurtigere EU-udviklingsbistand" (KOM(2006)0087),

- der henviser til Kommissionens meddelelse "Mere effektiv EU-udviklingsbistand: en fælles ramme for udarbejdelsen af landestrategipapirer og fælles flerårig programmering" (KOM(2006)0088),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse "Hurtigere opfyldelse af millenniumsudviklingsmålene - Udviklingsfinansiering og udviklingsbistandens nyttevirkning" (KOM(2005)0133),
 - der henviser til konklusionerne fra samlingen i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 10.-11. april 2006 om udviklingsfinansiering og udviklingsbistandens effektivitet,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse "EU-adfærdskodeks om arbejdsdeling i udviklingspolitik" (KOM(2007)0072),
 - der henviser sin beslutning af 6. april 2006 om bistandseffektivisering og korrupsion i udviklingslandene ¹,
 - der henviser til sin beslutning af 15. februar 2007 om budgetstøtte til udviklingslande ²,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A6-0220/2007),
- A. der henviser til, at 2007 markerer midtvejspunktet for realiseringen af millenniumudviklingsmålene i 2015 og derfor er en enestående lejlighed til at gøre status over, hvad der endnu står tilbage at gøre,
- B. der henviser til, at mange lande i Afrika syd for Sahara ikke er kommet i gang med at realisere nogen af millenniumudviklingsmålene, og at der i mange mellemindkomstlande er regioner og etniske grupper, der repræsenterer millioner af mennesker, som ikke gør tilfredsstillende fremskridt,
- C. der henviser til, at Rådet, i relation til dagsordenen for G8-topmødet i Gleneagles i juli 2005, i maj 2005 vedtog, at 0,7 % af bruttonationalindkomsten (BNI) skulle ydes i statslig udviklingsbistand i 2015, og at denne stigning i bistanden er en grundlæggende forudsætning for, at millenniumudviklingsmålene kan realiseres,
- D. der henviser til, at OECD's Udviklingsbistandsudvalg (DAC) tillader, at gældslettelse medregnes som statslig udviklingsbistand fra donorlandene, selv om der ikke sker en overførsel af nye ressourcer fra donorlandene til modtagerlandene,
- E. der henviser til, at gældslettelse er et af delmålene under millenniumudviklingsmål 8, som specifikt sigter mod "en gennemgribende behandling af udviklingslandenes gældsproblemer gennem forskellige nationale og internationale tiltag med henblik på at gøre deres situation med hensyn til gæld holdbar i det lange løb",

¹ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 316.

² Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0043.

- F. der henviser til, at 24 lande nu har nydt godt af gældseftergivelse, herunder 18 lande i Afrika, men konstaterer, at der er stadig behov for yderligere eftergivelse af gæld,
- G. der henviser til, at der er behov for 6,9 mia. euro om året i statslig udviklingsbistand, hvis millenniumudviklingsmålene om grundlæggende uddannelse skal nås, og at den samlede statslige udviklingsbistand til grundlæggende uddannelse i øjeblikket er på omkring 1,6 mia. euro, hvoraf EU bidrager med 0,8 mia. euro,
- H. der henviser til, at den finansiering, der anslås at være nødvendig for at realisere millenniumudviklingsmålene for sundhed, er på 21 mia. euro om året, og den nuværende finansiering kun opfylder 36 % af dette behov, samt at de disponible midler selv med en forventet stigning i EU's statslige udviklingsbistand i 2010 kun vil dække 41 % af de krævede 21 mia. euro - hvorfor der vil mangle 11,9 mia. euro om året,
- I. der henviser til, at der til trods for de betydelige fremskridt i retning af almen grundskoleuddannelse i de senere år stadig er omkring 77 mio. børn i grundskolealderen, der i øjeblikket ikke går i skole, og at målet om at rette op på ubalancen mellem kønnene i grundskolerne inden 2005 ikke er blevet nået,
- J. der henviser til, at børnearbejde fratager børn retten til uddannelse, som er et vigtigt instrument, hvis fremtidige generationer skal undslippe fattigdommen,
- K. der henviser til, at de tre millenniumudviklingsmål på sundhedsområdet, nemlig børnedødelighed, mødredødelighed og bekæmpelse af hiv/aids, tuberkulose og malaria, er blandt de mål, som der er mindst sandsynlighed for at nå inden 2015,
- L. der henviser til, at det fremgår af FN's rapport fra 2006 om millenniumudviklingsmålene, at antallet af hiv/aids-smittede til trods for de fremskridt, der er sket i nogle lande, er steget yderligere fra 36,2 mio. i 2003 til 38,6 mio. i 2005 (halvdelen kvinder), og at antallet af dødsfald som følge af aids ligeledes er steget i 2005 til trods for bedre adgang til antiretrovirale behandlinger,
- M. der henviser til, at over 90 % af ressourcerne til sundhedsforskning bruges på sygdomme, der kun berører 10 % af verdens befolkning, og at patentsystemerne måske har virket som et incitament for forskning og udvikling (F&U) i de udviklede lande, men at dette ikke har været tilfældet i forbindelse med de oversete sygdomme, der rammer de fattige,
- N. der henviser til, at der ifølge nogle skøn mangler omkring 2 mio. lærere og over 4 mio. sundhedsarbejdere i udviklingslandene, og at der i de fleste tilfælde ikke findes nogen strategier for uddannelse og ansættelse,
- O. der henviser til, at retten til mad er en forudsætning for udøvelsen af alle andre menneskerettigheder, samt at sikring heraf er en betingelse for realiseringen af samtlige millenniumudviklingsmål, og til, at det ifølge FN's rapport fra 2006 om millenniumudviklingsmålene er gået for langsomt med at bekæmpe sulten, og at tallene derimod er steget inden for de seneste år med det resultat, at 854 millioner mennesker (17 % af verdens samlede befolkning) sultar hver dag, og næsten 16 000 børn hver dag dør af sultrelaterede årsager,
- P. der henviser til, at fremskridtene i forbindelse med håndtering af fejlnæring er

foruroligende langsomme, at 27 % af børnene er fejlnærede, og at 53 % af dødsfaldene blandt børn under fem år hænger sammen med fejlnæring,

- Q. der henviser til, at mindst 19 lande i henhold til UNDP har gennemført behovsvurderinger i forbindelse med millenniumudviklingsmålene, og at yderligere 55 lande er ved at udarbejde dem, men at intet lavindkomstland i Afrika til dato har implementeret sådanne strategier,
- R. der henviser til, at basisundersøgelsen med henblik på overvågning af Paris-erklæringen, der blev iværksat i 2006, nåede frem til nogle skuffende resultater vedrørende opfyldelse af løfter om harmonisering, samordning og ejerskab,
- S. der henviser til, at EU, Det Forenede Kongerige, Nederlandene, Sverige, Irland, Danmark og Tyskland øger den andel af bistanden, der ydes via generel budgetstøtte,
- T. der henviser til, at kvaliteten af udviklingsbistanden er lige så vigtig som kvantiteten, idet der skal tages hensyn til de pågældende landes absorptionskapacitet,
- U. der henviser til, at fremskridt med realisering af millenniumudviklingsmålene kræver en radikal indsats for at afhjælpe de strukturelle årsager til fattigdom, og at der i den forbindelse er behov for et retfærdigt og ligeligt, regelbaseret handelssystem, der har til formål at fremme handelen og rette op på ubalancerne i verdenshandelen, navnlig når der er tale om Afrika,
- V. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 6. juli 2006 om retfærdig handel og udvikling¹ erkendte den rolle, som fair trade spiller med hensyn til forbedring af mindre landmænds og producenters udkomme i udviklingslandene, da denne ordning omfatter en bæredygtig produktionsmodel med garanterede indtægter for producenten,
- W. der henviser til, at øget støtte til den private sektor, navnlig til små og mellemstore virksomheder, er en drivkraft bag udvikling og etablering af nye markeder samt jobskabelse,
- X. der henviser til, at realiseringen af millenniumudviklingsmålene er en af EU's prioriteter, og at den vigtige rolle, som de lokale myndigheder spiller i realiseringen af disse mål, anerkendes af FN,
- Y. der henviser til, at rundt regnet 2 mia. mennesker i verden ikke har adgang til moderne energibærere, og at intet land har været i stand til at nedbringe fattigdommen i væsentlig grad uden at øge energiforbruget betydeligt,
- Z. der henviser til, at det fremgår utvetydigt af ovennævnte Stern-rapport og den fjerde evalueringsrapport om klimaændringer, at klimaændringerne har størst indflydelse på udviklingslandene, og at klimaændringer allerede er en realitet for mange af verdens mest sårbare samfund,
- AA. der henviser til, at det fremgår af Verdensbankens foreløbige skøn, at det vil kræve 10-40 mia. amerikanske dollars at "klimasikre" udviklingen i de fattigste lande, og til, at

1 Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0320.

bidragene til tilpasningsfondene under FN's rammekonvention om klimaændringer kun beløber sig til 150-300 mio. amerikanske dollars om året,

- AB. der henviser til, at de konflikter, der findes i sårbare lande, berører 9 % af befolkningen i udviklingslandene, men at 27 % af den ekstremt fattige befolkning, næsten en tredjedel af alle dødsfald blandt børn og 29 % af de 12-årige, der ikke har færdiggjort grundskolen i 2005 befandt sig i sårbare lande,
- AC. der henviser til, at god regeringsførelse og forbedret institutionel kapacitet er afgørende for at sikre borgerne grundlæggende sociale tjenester, infrastruktur og sikkerhed,
- AD. der henviser til, at realisering af millenniumudviklingsmålene ikke blot er et kæmpe skridt i retning af at nedbringe fattigdommen og lidelserne i verden, men også vil vise det internationale fællesskabs evne til at fastsætte og følge op på praktiske mål for globalt partnerskab,

Forøgelse af bistanden

1. understreger, at det overordnede mål for udviklingssamarbejdet er og må være bekæmpelse af fattigdom; fremhæver dog, at denne kamp ikke er begrænset til materiel vækst, og at opbygning af demokrati og fremme af grundlæggende menneskerettigheder, retsstatslige forhold og principperne om retfærdighed, lighed, åbenhed og ansvarlighed derfor altid må være centrale temaer i alle former for samarbejde af denne art;
2. minder om den forpligtelse, som G8-landene indgik i Gleneagles i 2005 om at fordoble bistanden til Afrika syd for Sahara i 2010, og giver udtryk for skuffelse over, at den statslige udviklingsbistand til Afrika syd for Sahara eksklusiv gældslettelse ifølge OECD "var uændret i 2006";
3. understreger, at G8-donorerne for at opfylde deres finansielle forpligtelser over for Afrika hver især må yde yderligere 15 mia. euro til Afrika inden 2010 i forhold til niveauet i 2004, men at de indtil videre er langt fra målet;
4. beklager, at statslederne på det seneste G8-topmøde i Heiligendamm ikke gjorde nok for at sikre opfyldelsen af deres løfter til Afrika, og finder det foruroligende, at G8-landene, selv om de gentog deres tilsagn fra 2005 om at forhøje den statslige udviklingsbistand til Afrika med 18,6 mia. euro om året inden 2010, ikke lagde sig fast på en bindende tidsplan for opfyldelsen af disse løfter om bistand;
5. understreger, at der i det beløb på 44,7 mia. euro, som G8-landene bebudede, at de ville afsætte til hiv/aids, sundhed, tuberkulose og malaria, indgår betydelige summer fra eksisterende bistandspuljer, og at beløbet ikke er tilstrækkeligt til at bringe G8-landene tilbage på rette spor for så vidt angår de samlede bistandsforpligtelser; opfordrer derfor G8-landene til at sikre, at denne forpligtelse nu følges op af andre forpligtelser inden for andre dele af sundhedssektoren samt inden for uddannelse, handel, regeringsførelse og fred og sikkerhed for reelt at sikre, at G8-landene opfylder deres løfter til Afrika;
6. glæder sig over, at mange EU-lande har taget skridt til at afskrive udviklingslandenes gæld; giver dog udtryk for bekymring over, at denne gældsafskrivning kunstigt har øget tallene for EU's bistand med næsten 30 % i 2006, hvilket betyder, at medlemsstaterne

brugte 0,31 % af BNI på reel bistand sidste år og dermed ikke nåede det fælles midlertidige mål på 0,33 %;

7. opfordrer EU og G8-landene til at holde gældseftergivelse og gældslettelse uden for tallene i overensstemmelse med den aftale, der blev indgået på Monterrey-konferencen i 2002, og med Rådets konklusioner fra ovennævnte møde i april 2006;
8. beklager, at den statslige udviklingsbistand fra EU15 midtvejs i gennemførelsesperioden for millenniumudviklingsmålene er faldende som andel af BNI fra 0,44 % statslig udviklingsbistand/BNI i 2005 til 0,43 % statslig udviklingsbistand/BNI i 2006;
9. glæder sig over, at bistanden fra Kommissionen steg med 5,7 % til 7,5 mia. euro i 2006, hvilket afspejler den forbedrede udbetalingskapacitet som følge af, at der er indgået større forpligtelser i de senere år;
10. roser de medlemsstater, der har nået eller overskredet målet på 0,7 % statslig udviklingsbistand/BNI, og de medlemsstater, der øger deres reelle niveauer, men beklager, at nogle af EU15-landene langt fra nåede det foreløbige mål på 0,33 % i 2006;
11. bemærker, at Portugal, som under sit formandskab skal være vært for EU-Afrika-topmødet, kun nåede op på 0,21 % statslig udviklingsbistand/BNI i 2006;
12. bemærker, at de lande, der især har pustet bistanden kunstigt op, er Østrig (57 %), Frankrig (52 %), Italien (44 %), Tyskland (53 %) og Det Forenede Kongerige (28 %), og bemærker endvidere, at Tyskland, der i øjeblikket er formand for såvel EU som G8, ikke ville være nået målet på 0,33 % statslig udviklingsbistand/BNI uden at puste bistanden kunstigt op;
13. opfordrer alle de medlemsstater, der ikke er på rette spor, til at indfri de løfter, de gav i Barcelona, Gleneagles og Monterrey, og til snarest at forpligte sig til at øge den reelle bistand i 2007 og opfordrer Kommissionen til at bistå disse medlemsstater med en nøje planlægning af de finansielle og organisatoriske aspekter i forbindelse med de kommende stigninger i bistanden for at sikre, at EU's midlertidige mål for 2010 på 0,56 % af BNI nås;
14. gør gældende, at der ved revisionen af de finansielle overslag, der starter i 2008, bør tages hensyn til EU's stadigt voksende rolle i verden og åbnes mulighed for en forøgelse af udviklingsudgifterne, og at EU i denne sammenhæng kunne beslutte at gennemføre nye former for finansiering af millenniumudviklingsmålene, f.eks. via Den Europæiske Investeringsbank (EIB), og opfordrer EIB til at sikre, at den samme politiske ansvarlighed udvides til at omfatte Parlamentet i forbindelse med finansieringen af sådanne projekter som i forbindelse med andre af EIB's aktioner;
15. opfordrer Kommissionen til at planlægge ud fra den store sandsynlighed for, at den 10. europæiske udviklingsfond ikke vil blive ratificeret af alle 27 medlemsstater før 2010, og at den derfor hurtigst muligt bør sikre, at der står midler til rådighed i overgangsperioden (2008-2010);
16. opfordrer indtrængende Kommissionen til fortsat at forsøge at finde nye finansieringskilder og alternative metoder til at sikre finansiering af

udviklingsprogrammer;

17. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre en regelmæssig evaluering af fremskridtene med realisering af målene for statslig udviklingsbistand og glæder sig over Kommissionens forslag om, at medlemsstaterne fastsætter nationale tidsplaner for at sikre, at de er på rette spor med hensyn til at nå de aftalte mål for statslig udviklingsbistand i 2010/2015, og for at forbedre forudsigeligheden på lang sigt af deres bistandsstrømme;
18. opfordrer EU og G8 til at anerkende den voksende betydning, som nye donorer, navnlig Kina, har, og til at inddrage disse nye donorer i en dialog om fremgangsmåder og standarder for ekstern bistand, herunder betydningen af at anvende internationalt anerkendte standarder i gennemførelsen af bistanden;
19. opfordrer G8-landene til at afkoble al bistand fra deres nationale økonomiske interesser og bemærker, at G8-landene tilsammen i øjeblikket binder 29 % af deres bistand til udviklingslandene sammenlignet med det samlede donorgennemsnit på 24 %;

Gældslettelse

20. understreger, at måske helt op til 60 lande har behov for, at deres gæld bliver eftergivet, hvis de skal have en chance for at nå millenniumudviklingsmålene, og at der er stadig flere lande, der har behov for yderligere gældslettelse, herunder en række lande med "odios gæld", f.eks. den gæld, som Sydafrikas tidligere apartheidstyre oparbejdede;
21. glæder sig over Verdensbankens konklusion om, at lande, der modtog gældslettelse i forbindelse med HIPC-initiativet (initiativet for stærkt gældstyngede fattige lande) mellem 1999 og 2005, har mere end fordoblet deres udgifter til planer for begrænsning af fattigdommen;
22. opfordrer landene til at opfylde deres forpligtelser til at anvende de midler, som frigøres ved gældslettelse og –eftergivelse, på en åben og ansvarlig måde og fastslår endvidere, at gældslettelsen kun bør tilbageholdes, hvis der er bred enighed i deres parlamenter og blandt det civile samfunds organisationer om, at standarderne for åbenhed og ansvarlighed ikke er opfyldt;
23. understreger, at langsigtet bæredygtighed vil afhænge af ansvarlige udlånspolitikker, tilvejebringelse af tilstrækkelig finansiering, opretholdelse af forsvarlige økonomiske politikker, forbedret gældsforvaltning og forsvarlig offentlig og parlamentarisk kontrol med gældskoncentration samt eksportresultater og især diversificering af eksporten;
24. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at betingelser om økonomisk omstrukturering, som måtte være knyttet til gældslettelse, begrænses til en tilbagevenden til gælds bæredygtighed, og at sådanne betingelser ikke fungerer som hindringer, der modvirker statslig finansiering af foranstaltninger til bekæmpelse af fattigdom;
25. opfordrer alle donorer og kreditorer til at gøre alle oplysninger om lån og gældseftergivelse lettilgængelige i partnerlandene og til at insistere på den samme åbenhed for kommercielle kreditorer;

26. opfordrer medlemsstaterne til at gribe ind på "forsynings siden" i forbindelse med korrupsion ved at efterforske, retsforfølge og blackliste givere af bestikkelse og til at beskytte de fattige lande mod "vulturefunds";
27. opfordrer Verdensbanken til at stille yderligere finansiering på gunstige vilkår til rådighed for lande, der bestræber sig på at nå millenniumudviklingsmålene;

Finansiering af menneskelig og social udvikling

28. opfordrer EU til at forhøje sine tilsagn om statslig udviklingsbistand til uddannelse for at udfylde hullet på 5,3 mia. euro, og udtrykker sin anerkendelse af Kommissionen for dens bestræbelser på at få donorerne til at øge deres tilsagn i betragtning af, at den største udfordring, som Verdensbankens "Fast Track"-initiativ om uddannelse for alle står over for, er manglende ekstern finansiering, men beklager, at der fortsat er 76 mio., som ikke kommer i skole, selv om de forpligtelser, der blev indgået på donorkonferencen i Bruxelles den 2. maj 2007, skulle gøre det muligt for 1 mio. flere børn at gå i skole;
29. opfordrer EU til at øge sin andel af den samlede statslige udviklingsbistand til sundhed fra de nuværende 6,6 % for at bidrage til at afbøde underfinansieringen på 11,9 mia. euro om året i forhold til de 21 mia. euro om året, der anses for at være nødvendige for at dække de samlede sundhedsudgifter, og opfordrer til fortsat og øget forudsigelig støtte til Den Globale Fond til Bekæmpelse af Aids, Tuberkulose og Malaria;
30. opfordrer Den Afrikanske Union (AU) til fortsat at støtte Abuja-erklæringen fra 2001, hvori det fastslås, at landene bør afsætte mindst 15 % af deres nationale budgetter til sundhed, men beklager, at kun to afrikanske lande har levet op til dette løfte;
31. understreger, at udviklingslandenes regeringer har gjort reelle fremskridt i det seneste tiår med hensyn til at øge investeringerne i sundhed og uddannelse, men at løfterne i visse tilfælde ikke er blevet indfriet, og opfordrer disse regeringer til at fastsætte en tidsplan for realisering af målet om investering af mindst 20 % af statens budgetter i uddannelse og målet om investering af 15 % af statens budgetter i sundhed;
32. opfordrer Revisionsretten til i 2008 at gennemføre en revision af forpligtelsen i instrumentet for udviklingssamarbejde om, at 20 % af Fællesskabets samlede statslige udviklingsbistand i 2009 skal gå til grundlæggende sundhed samt grundskole- og ungdomsuddannelse;

Prioriteringer i forbindelse med menneskelig og social udvikling

33. understreger, at der må gøres en prioriteret indsats for at sikre, at børn, der er "svære at nå" - børn fra konfliktramte sårbare lande, handicappede børn og børn fra fjerntliggende regioner, fra kronisk fattige familier eller familier, der er udstødt på grund af etnisk oprindelse - kan udnytte deres ret til grunduddannelse;
34. opfordrer EU til omgående at lægge vægt på uddannelse i konfliktramte, sårbare lande, der i øjeblikket modtager under en femtedel af den samlede bistand til uddannelse, selv om over halvdelen af verdens børn, der ikke går i skole, bor her, og opfordrer navnlig EU's Kontor for Humanitær Bistand (ECHO) til konsekvent at følge klare retningslinjer for ECHO-bistand til uddannelse i nødhjælpssituationer;

35. opfordrer EU til at bistå landene med at opbygge national kapacitet til at påvise resultaterne af indlæringen for at sikre, at en udvidet adgang til uddannelse også resulterer i en kvalitetsuddannelse;
36. beklager, at næsten ingen lande i Afrika er på vej til at realisere millenniumudviklingsmålene for mødre- og børnesundhed;
37. bemærker, at fremskridtene med hensyn til børnedødelighed halter bagefter de øvrige millenniumudviklingsmål til trods for, at der findes enkle, billige metoder, der kunne forhindre millioner af dødsfald hvert år, og understreger, at rehydreringsterapi, moskitonet behandlet med insekticider, amning og almindelige antibiotika til behandling af luftvejssygdomme skønnes at kunne forhindre 63 % af dødsfaldene blandt børn;
38. mener, at sundhedsinfrastrukturen fortjener en stabil og langsigtet finansiel støtte over nationale budgetter og international bistand, så der kan skabes resultater i forbindelse med millenniumudviklingsmålene på sundhedsområdet, f.eks. begrænsning af børnedødeligheden ved øget vaccinationsdækning, begrænsning af mødredødeligheden igennem øget adgang til uddannede fagfolk, støtte til forskning i, udvikling af og adgang til nye diagnosticeringsmetoder og behandlingsformer, fremskaffelse af sikkert drikkevand og bedre sanitære forhold og betydelige fremskridt hen imod målet om almen adgang til forebyggelse, behandling, pleje og støtte i forbindelse med hiv/aids, malaria, tuberkulose og andre sygdomme inden 2010, også for marginaliserede befolkningsgrupper og dem, der er mest sårbare over for smitsomme sygdomme;
39. opfordrer det internationale donorsamfund til at bistå udviklingslandene med at udvikle og gennemføre omfattende sundhedshandlingsprogrammer, håndtere spørgsmål såsom behovet for at sikre en bæredygtig finansiering af sundhedsinfrastruktur og lønninger, øge investeringerne i uddannelse og undgå for stor "hjerneflugt" på grund af højt kvalificerede sundhedsarbejders udvandring;
40. glæder sig over Johannesburg-erklæringen fra AU's sundhedsministerkonferences tredje ordinære samling den 9.-13. april 2007 om styrkelse af sundhedssystemerne for retfærdighed og udvikling som et vigtigt initiativ i retning af at realisere millenniumudviklingsmålene på sundhedsområdet; opfordrer EU til at støtte AU's medlemslande i gennemførelsen af programmer baseret på denne erklæring;
41. opfordrer EU til fortsat at føre an i støtten til seksuelle og reproduktive sundhedsrettigheder ved at opretholde det eksisterende bistandsniveau med henblik på gennemførelse af handlingsprogrammet fra den internationale konference om befolkning og udvikling og beklager, at Afrika syd for Sahara har den højeste mødredødelighed, og også den laveste anvendelse af prævention i verden (19 %), og at 30 % af alle mødredødsfald på kontinentet er forårsaget af usikre aborter;
42. påpeger, at FN har planer om at vedtage nye delmål for millenniumudviklingsmål 5 om almen adgang til seksuel og reproduktiv sundhed, og fremhæver derfor Maputo-handlingsplanen om praktisk gennemførelse af kontinentets politiske rammer for seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder 2007-2010, som blev vedtaget under AU's sundhedsministerkonferences særlige samling den 18.-22. september 2006;

43. understreger, at det er presserende nødvendigt at gribe ind over for alle former for kønsbestemt vold, da vold har betydning for pigers adgang til uddannelse og sundhed og desuden er en af hovedfaktorerne i forbindelse med hiv-pandemien og dermed en alvorlig hindring for større lighed mellem kønnene i udviklingslandene;
44. opfordrer Kommissionen til at øge sin forpligtelse til at bekæmpe hiv/aids i udviklingslandene og til at sikre, at de, der er hårdest ramt, til stadighed får bedre og billigere adgang til forebyggelsesressourcer og –politikker, antiretrovirale behandlinger og sundhedstjenester (infrastruktur, personale og lægemidler), der kan imødekomme den voksende efterspørgsel;
45. bemærker, at alle millenniumudviklingsmålene er kritisk afhængige af, at der dæmmes op for aids-epidemien, og anmoder Kommissionen om at tillægge denne globale pandemi den højeste prioritet ved at støtte en intensiv og omfattende indsats; påpeger, at indsatsen bør sikre almen adgang til eksisterende prævention og behandling samt passende investeringer i udvikling af almen adgang til en lang række præventionsteknologier, herunder mikrobicider og vacciner, og opfordrer EU til at fremme en øget deltagelse fra industriens side, en mere koordineret videnskabelig indsats og politikker og programmer, som fremskynder afprøvning af nye vacciner og mikrobicider;
46. opfordrer EU til at øge finansieringen for at sikre, at fremskridt inden for grundlæggende videnskab og biomedicin resulterer i nye og prismæssigt overkommelige lægemidler, vacciner og diagnosticeringsmetoder til oversete sygdomme; opfordrer ligeledes EU til at støtte udviklingsfaserne af F&U og til at sikre oversete befolkningers anvendelse af nye produkter, samtidig med at TRIPS-bestemmelserne overholdes;
47. opfordrer EU til at støtte en fuldstændig gennemførelse af Doha-erklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed fra WTO's ministerkonferencen den 9.-14. november 2001 og til at sikre, at lægemidler er overkommelige i pris for de udviklingslande, der rent faktisk træffer foranstaltninger i overensstemmelse med Doha-erklæringen, og opfordrer endvidere EU til at yde faglig bistand til udviklingslandene med henblik på gennemførelse af foranstaltninger til fordel for folkesundheden i patentlovgivningen;
48. understreger behovet for en omfattende gennemgang af de eksisterende systemer, der ikke løser problemet med adgang til lægemidler, hvilket omfatter fremsættelse af henstillinger til WTO om ændring af organisationens bestemmelser om eksport af lægemidler under tvangslicens, kendt som beslutningen af 30. august;
49. påpeger, at der ifølge visse skøn skal ansættes 2 mio. lærere og over 4 mio. sundhedsarbejdere for at gøre sundhed og uddannelse for alle til en realitet, og at der hvert år skal investeres 10 mia. euro i uddannelse og løn til velkvalificerede lærere og sundhedspersonale;
50. opfordrer de fattige landes regeringer til at fastsætte lønningerne til de nuværende sundhedsarbejdere og lærere på et værdigt niveau i samarbejde med deres fagforeninger;
51. opfordrer de fattige landes regeringer til at sikre parlamentarisk repræsentation og borgerrepræsentation og -deltagelse i kontrollen med de offentlige tjenester og til at lette det civile samfunds og de lokale myndigheders deltagelse i lokale og nationale planlægnings- og budgetprocedurer, herunder aftaler og kontrakter indgået med

donorerne;

52. understreger, at fejlernæringsgraden i nogle lande er voksende, og at det for hele Afrika anslås, at 3,7 mio. flere børn vil være fejlernærede i 2015 i forhold til i dag, og opfordrer EU til at undersøge og evaluere, om dets indirekte investeringer bidrager effektivt til bekæmpelse af fejlernæring;
53. opfordrer det internationale donorsamfund til at fordoble sin indsats og koordinere specifikke politikker med sigte på at behandle kronisk sult og sikre fødevarerforsyninger ved at følge en overordnet strategi, som fokuserer på problemets mange vidt forskellige årsager; opfordrer indtrængende regeringerne til at opfylde deres forpligtelser til at respektere, beskytte og sikre retten til mad, især ved at skabe adgang til mad for alle;
54. opfordrer EU-donorerne til øjeblikkeligt at påbegynde anvendelse af internationalt godkendte indikatorer for ernæring til indberetning af fremskridt vedrørende fødevarer sikkerhed, sikkerhedsnet og social beskyttelse, regeringsførelse, vand, sanitære forhold og sundhed;

Bistandskvalitet - udviklingssamarbejde med fokus på fattigdom

55. insisterer på, at Kommissionen og medlemsstaterne gør brug af ovennævnte adfærdskodeks for arbejdsdeling i udviklingspolitik for at sikre, at sundheds- og uddannelsesstøtten og -programmerne koordineres bedre og for at sikre mere fokus på oversete lande, der ikke modtager så stor støtte, herunder lande i krise og sårbare lande;
56. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre den ovennævnte Paris-erklæring og understreger, at EU må udfolde større bestræbelser i forbindelse med gensidig ansvarlighed, partnerlandenes ejerskab og reform af faglig bistand, fordi DAC-medlemsstaterne fik dårlige karakterer på disse tre områder i den seneste OECD-basisundersøgelse om gennemførelse af Paris-erklæringen;
57. opfordrer EU til at bistå partnerne med i deres respektive lande at opbygge kapacitet til at gennemføre en sammenhængende udviklingsforvaltningsproces, da dette fortsat har central betydning for at sikre landenes retmæssige ejerskab og lederskab af deres egen udviklingsproces;
58. mener, at mikrofinansiering er et af de vigtigste instrumenter i bekæmpelsen af fattigdom, da den sætter de fattige i stand til selv at deltage aktivt i denne kamp;
59. understreger, at en af de bedste veje ud af fattigdommen og den bedste måde, at styrke kvinder og mænd på, er ved at sikre produktivt arbejde af høj kvalitet med en rimelig indtægt;

60. mener, at der igen bør lægges vægt på kønsspecifikke prioriteringer og børns rettigheder i EU's udviklingspolitik som grundlæggende rettigheder og som en del af de kriterier for god regeringsførelse, der anvendes i Cotonou-aftalen¹ og andre steder;
61. glæder sig over EU-partnerskabet om ligestilling for udvikling og fred, der blev lanceret for nylig med det formål at sikre, at kønsspørgsmål ikke marginaliseres i forbindelse med gennemførelsen og gennemgangen af Paris-erklæringen;
62. mener, at strategioplæggene til begrænsning af fattigdom og landestrategidokumenterne er potentielt vigtige instrumenter i forbindelse med realisering af millenniumudviklingsmålene, men at de bør udarbejdes, gennemføres, overvåges og evalueres efter høringer af parlamenterne i AVS-landene og medlemsstaterne, Parlamentet, det civile samfund og de lokale myndigheder og bør fokusere på realisering af millenniumudviklingsmålene;
63. giver udtryk for bekymring over den manglende fleksibilitet i Fællesskabets programmering, der fastsætter begrænsede prioriteter ved starten af programcyklussen og derefter ikke tillader støtte til nye områder, selv om partnerlandenes regeringer anmoder direkte herom;
64. understreger, at det langsigtede mål med udviklingssamarbejdet må være at skabe betingelser for en bæredygtig økonomisk, social og miljømæssigt forsvarlig udvikling; understreger i denne forbindelse behovet for at fremme vækstinitiativpartnerskaber mellem den offentlige og den private sektor, herunder støtteforanstaltninger til fordel for små og mellemstore virksomheder, med det formål at øge produktiviteten og beskæftigelsen;
65. understreger det store potentiale i forbindelse med direkte udenlandske investeringer i udvikling, bæredygtig økonomisk vækst, overførsel af knowhow, iværksætterkultur og teknologi og jobskabelse; understreger i den forbindelse, at det er vigtigt med et transparent, forudsigeligt og gunstigt investeringsklima, der nedbringer bureaukratiet for virksomhederne, respekterer ejendomsrettighederne, fremmer konkurrencen og tilstræber sunde makroøkonomiske politikker;
66. opfordrer donorer og modtagere til at virke for bedre data om gennemførelse og overvågning af millenniumudviklingsmålene;
67. opfordrer Kommissionen til at sikre, at fattigdomsbegrænsning forbliver det centrale i alle projekter, hvor der anvendes midler til infrastruktur;
68. erkender, at de nuværende EU-midler og –faciliteter såsom infrastrukturfaciliteten, vandfaciliteten og energifaciliteten tager vigtige spørgsmål op;

¹ Partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, undertegnet den 23. juni 2000 i Cotonou (Cotonou-aftalen) (EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3). Senest ændret ved afgørelse nr. 1/2006 truffet af AVS-EF-Ministerrådet (EUT L 247 af 9.9.2006, s. 22).

69. opfordrer EU til at styrke sine partnerskaber med udviklingslandene på en måde, der tilskynder til gensidig ansvarlighed og gensidige forpligtelser ved at fastsætte forudsigelige benchmarks og tidsfrister for forøgelsen af den statslige udviklingsbistand, med det formål at lette modtagerlandenes planlægning af øgede offentlige investeringer;
70. understreger, at alle midler bør tages i anvendelse for at nå millenniumudviklingsmålene, og at dette kræver de bredest mulige partnerskaber mellem de relevante aktører, især med udviklingslandenes nationale parlamenter, civilsamfund og lokale myndigheder samt private partnere;
71. har tillid til, at man vil nå frem til en aftale under udarbejdelsen af den fælles Afrika-EU-strategi om den grundlæggende betydning af at nå millenniumudviklingsmålene i 2015;

Generel budgetstøtte

72. insisterer på, at EU og partnerregeringerne sikrer, at budgetstøtten altid har form af sektorspecifik budgetstøtte, hvor pengene øremærkes til en bestemt sektor, inden for hvilken midlerne skal anvendes, anvender fattigdomsrelaterede mål, der direkte måler resultaterne af politikkerne i stedet for budgetinput og -output, indfører mekanismer og overvågningsredskaber, som skal sikre, at en passende andel af den generelle budgetstøtte anvendes til støtte for de grundlæggende behov, navnlig sundhed og uddannelse, og understreger, at dette bør ledsages af støtte til kapacitetsopbygning, og at 0,5 % af det tildelte budget skal forbeholdes kontrolinstanser i civilsamfundet;
73. opfordrer EU til at støtte en sammenhængende forvaltning af millenniumudviklingsmålene i forbindelse med den generelle budgetstøtte til de forskellige dele af den udøvende og den lovgivende magt og til at yde støtte til, at parlamenterne, det civile samfund og de lokale myndigheder kan kontrollere budgetstøtten for at sikre en stærk og klar forbindelse mellem bistand til budgetstøtte og realisering af millenniumudviklingsmålene;
74. opfordrer til, at de nationale parlamenter og det civile samfund deltager i en effektiv budgetkontrol i form af "public expenditure tracking surveys (analyser af de offentlige midlers flow fra de går ind, til de er anvendt - PETS), hvor der foretages en detaljeret sammenligning mellem "indtægter" og "udgifter" på grundlag af DAC-kriterierne;
75. opfordrer EU til at øge den andel af støtten, der anvendes via direkte budgetstøtte til de lande, der har fremlagt beviser for god regeringsførelse og respekt for menneskerettighederne og de demokratiske principper;
76. understreger, at budgetstøtte i dens almindelige form hovedsageligt består i en slags kortsigtet aftale mellem donorer og regeringer, som sjældent løber længere end tre år, og opfordrer donorerne til at øge de forpligtelser, de indgår, eventuelt i stil med de "kontrakter om millenniumudviklingsmålene", som Kommissionen har fremsat forslag om, og som indebærer seksårige forpligtelser og en klar forståelse af og klarhed om, hvornår og hvordan en sådan støtte vil blive suspenderet;
77. opfordrer landene til at fokusere på den generelle budgetstøttes virkning på kvindernes ligestilling og forholdet mellem kønnene, fordi generelle stigninger i finansieringen ikke nødvendigvis fjerner den ulige adgang og status for marginaliserede grupper, herunder

kvinder og handicappede;

Regeringsførelse

78. minder om, at Cotonou-aftalen omfatter en ramme for dialog mellem EU og AVS-landene om spørgsmål i tilknytning til regeringsførelse, og opfordrer EU til at styrke denne ramme i stedet for at tilføje nye initiativer, strategier og politikker;
79. beklager, at der i Kommissionens meddelelse om begrebet regeringsførelse inden for rammerne af den europæiske konsensus om udvikling (KOM(2006)0421) foreslås et incitament til budgetstøtte, reducerer millenniumudviklingsmålene til blot en ud af 23 indikatorer sammen med andre indikatorer som liberalisering af handelen, bekæmpelse af terrorisme og migration, som ikke har noget med gennemførelsen af millenniumudviklingsmålene at gøre, og mener, at instrumentet for regeringsførelse bør fokusere på partnerlandenes forpligtelse til at realisere millenniumudviklingsmålene;
80. opfordrer indtrængende Kommissionen til at benytte sig af lejligheden i forbindelse med 2008-gennemgangen af temaet regeringsførelse til at lytte til de europæiske og afrikanske parlamenter og det civile samfunds organisationer samt medlemsstaternes og de afrikanske landes regeringer og tilpasse sin tilgang til regeringsførelse i overensstemmelse hermed;
81. minder regeringerne i udviklingslandene om, at fremskridt med realisering af millenniumudviklingsmålene hyppigt spoles af endemisk korruption, dårlig regeringsførelse og tvivlsomme sundhedsstrategier, og understreger, at fattigdom aldrig vil blive udryddet, før de systemiske mangler, der forårsager den, ligeledes anerkendes, behandles og fjernes;
82. opfordrer udviklingslandene til at forbedre deres eget velfærdspotentiale ved at indføre programmer for økonomisk liberalisering, navnlig på området ejendomsrettigheder, der med et pennestrøg ville frigøre betydelige midler til umiddelbar investering, hvilket i sig selv vil kunne bevirke en tidligere opnåelse af millenniumudviklingsmålene;
83. opfordrer alle bilaterale og multilaterale donorer og eksportkreditorganer til at udvikle en række betingelser baseret på regeringernes ansvar over for deres borgere og en partnerskabsordning, hvor ikke-humanitær bistand gøres betinget af, at en række specifikke kriterier opfyldes, navnlig kravet om offentlig åbenhed omkring indtægtsstrømme;

Fred og sikkerhed

84. minder om, at fred og sikkerhed har afgørende betydning for realiseringen af millenniumudviklingsmålene, og opfordrer derfor indtrængende EU til at sikre, at dets udviklingspolitikker har en positiv indflydelse på fredsopbygningen;
85. minder om forpligtelsen til at indarbejde konfliktfølsomhed i alle EU's politikker og instrumenter, sådan som det blev anbefalet i Göteborg-programmet fra 2001 til forebyggelse af voldelige konflikter, og opfordrer EU til at gennemføre de seneste vedtagne redskaber til forebyggelse af konflikter såsom EU's strategi for håndvåben og lette våben, EU's rammepolitik for en reform af sikkerhedssektoren og EU's fælles

koncept om afvæbning, demobilisering og reintegration;

86. glæder sig over, at traktaten om våbenhandel nu har støtte fra 80 % af verdens regeringer, og opfordrer indtrængende EU til at gøre sit til at sikre, at der kan udarbejdes en international, juridisk bindende traktat;

Handel

87. opfordrer EU til at vedtage en sammenhængende strategi for sin handelspolitik, fiskeripolitik, udviklingssamarbejds politik og den fælles landbrugspolitik for at undgå direkte eller indirekte negative konsekvenser for udviklingslandenes økonomier;
88. understreger, at en åbning af handelen kan være en af de mest effektive drivkræfter bag økonomisk vækst, men at den skal suppleres med en redistributiv og social indenrigspolitik, for at fattigdommen kan nedbringes;
89. understreger de forhåbninger, som Doha-udviklingsrunden gav anledning til, og behovet for retfærdige, afbalancerede og regelbaserede internationale handelssystemer, der sigter mod at afhjælpe ulighederne i verdenshandelen, især for Afrikas vedkommende, og opfordrer EU til at bestræbe sig til det yderste på at få sat de fastlåste forhandlinger i WTO i gang;
90. bemærker, at EU ifølge formandskabet for den fastlåste Doha-runde for at fremme en udviklingsvenlig aftale skal overveje at nedskære sin handelsforvridende landbrugseksportstøtte med anslået 70 %, og at der skal indgås en aftale om nedskæring af statsstøtte og toldsats, for at forhandlingerne kan afsluttes inden udgangen af 2007;
91. mener, at fair trade er et vigtigt redskab i opbygningen af bæredygtig handel med rimelige indtægter for producenterne i udviklingslandene; opfordrer Kommissionen til at reagere på Parlamentets ovennævnte beslutning om retfærdig handel og udvikling som skitseret i beslutningens punkt 1 og 2;
92. opfordrer Kommissionen til at sikre, at dens handelsaftaler bidrager til realiseringen af millenniumudviklingsmålene i stedet for at hindre dem; mener navnlig, den bør sikre, at de økonomiske partnerskabsaftaler fungerer som instrumenter for udvikling og fattigdomsbekæmpelse i AVS-landene;
93. mener, at handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder på det farmaceutiske område, som har betydning for folkesundheden og adgangen til lægemidler, og som går videre end TRIPS-aftalen, bør udelukkes fra forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler og andre fremtidige bilaterale eller regionale aftaler med lavindkomstlande;
94. mener, at alle AVS-landene skal have en klar ret til at vælge, om forhandlingerne skal udvides ud over handel med varer, og opfordrer Kommissionen til at sikre, at intellektuelle ejendomsrettigheder og Singapore-spørgsmålene (konkurrencepolitik, offentlige indkøb og investering) tages af forhandlingsbordet, hvis AVS-landene ikke ønsker at forhandle om disse spørgsmål;
95. opfordrer Kommissionen til at undgå, at AVS-partnersnes handel afbrydes; opfordrer

derfor indtrængende Kommissionen til at sikre, at der tages skridt til at undgå uvished for vores AVS-partnere, såfremt forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler ikke kan afsluttes inden udgangen af 2007; understreger, at dette kræver en garanti for, at vilkårene og betingelserne for AVS-landenes adgang til EU's marked fortsat svarer til den aktuelle situation som fastlagt i Cotonou-aftalen, uanset hvor forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler befinder sig på det pågældende tidspunkt; opfordrer Kommissionen til at klarlægge, hvordan sådanne foranstaltninger kan træffes for at undgå uvished for eksportører og importører;

96. noterer sig UNCTAD's og andres nylige undersøgelser, der viser, at en omfattende handelsliberalisering i de mindst udviklede lande ikke har nogen større indvirkning på målsætningerne om en varig og væsentlig fattigdomsbegrænsning, men har bidraget til en forringelse af udviklingslandenes, navnlig de afrikanske landes, handelsvilkår, og opfordrer EU til at indlede en bæredygtig og seriøs kampagne for reelt at øge de mindst udviklede landes eksportkapacitet ved at fremme faglig bistand til yderligere standarder for plantesundhed, formueret, erhvervsmæssige kvalifikationer og programmer for værditilvækst;
97. opfordrer Kommissionen til at foretage den bedst mulige tilpasning af sine samarbejds- og handelspolitikker til støtte for regeringerne i udviklingslandene, så de kan opretholde og udvikle deres offentlige tjenester, især de tjenester, der skal sikre befolkningen som helhed adgang til drikkevand, sundhedsvæsen, uddannelse og transport;
98. henstiller indtrængende, at der tages fuldt hensyn til den kendsgerning, at AVS-lande ofte er stærkt afhængige af råvarer, som er særligt sårbare over for prissvingninger og afgiftsstigninger, og understreger betydningen af diversificering, udvikling af forarbejdningsindustrier og SMV'er i disse lande;
99. understreger betydningen af kapacitetsopbygning i forbindelse med handel og behovet for ekstra midler fra EU med henblik på at øge AVS-landenes muligheder for at fastsætte behov og strategier, forhandle og støtte regional integration og med henblik på diversificering og forberedelse af liberaliseringen ved at øge produktions-, udbuds- og handelskapaciteten og afveje tilpasningsudgifterne samt med henblik på at øge landenes muligheder for at tiltrække investeringer;
100. opfordrer Kommissionen til at øge den kommercielle bistand for at støtte kapacitetsopbygningen, som er vigtig for de fattigste lande, hvis de skal tage kampen op mod den øgede konkurrence, der er opstået som følge af markedsliberaliseringen;

Klimaændringer

101. opfordrer indtrængende EU til fortsat at spille en førende rolle med hensyn til fremme af renere, mere effektive metoder til bæredygtig udvikling med lav kulstofudledning;
102. påpeger, at fattige samfund i udviklingslandene har bidraget mindst til klimaændringerne, men sandsynligvis vil lide mest under konsekvenserne af dem, og opfordrer EU til at afsætte betydelige bevillinger, så udviklingslandene kan tilpasse sig til den stigende vandstand i havene og kraftigere og hyppigere forekommende ekstreme vejrforhold såsom tørke, kraftige storme, oversvømmelser osv. samt den deraf følgende påvirkning af sundheden, fødevareproduktionen og vandforsyningen, der vil bringe udviklingen i fare

og kan føre til en omfattende migration og sikkerhedstrusler;

103. opfordrer EU til at stille en betydelig finansiering til rådighed for at sætte de fattige lande i stand til at tilpasse sig klimaændringerne og understreger, at disse midler ikke blot kan hentes fra de eksisterende bistandsbudgetter; mener endvidere, at en væsentlig del af indtægterne fra udlodning af tildelingen under den europæiske ordning for handel med emissioner og beskatning af kulstof bør anvendes til at finansiere en ren udvikling i udviklingslandene;
104. understreger, at tilpasning ikke blot må behandles som et humanitært spørgsmål eller som en prioritet udelukkende i forbindelse med klimakonventionen; understreger, at risikobegrænsning og foranstaltninger til "klimasikring" skal integreres i den overordnede udviklingsdagsorden, herunder i strategioplæggene til begrænsning af fattigdom og landestrategidokumenterne;
105. erkender, at licensafgifter for intellektuelle ejendomsrettigheder på området rene teknologier kan udgøre en hindring for overførslen af sådanne teknologier til udviklingslande; understreger, at der må udvikles partnerskaber mellem industrilande og udviklingslande på området intellektuel ejendomsret for at bekæmpe energifattigdommen og sikre en bæredygtig udvikling samt for at sikre respekt for ejendomsrettighederne og samtidig lette udvekslingen af teknologi;
106. understreger, at levering af moderne energitjenester til de fattige er en afgørende forudsætning for, at millenniumudviklingsmålene kan realiseres, selv om energi ikke er specifikt omhandlet i millenniumerklæringen; påpeger, at forudsætningerne for vedvarende energiteknologier er fremragende i mange udviklingslande og frembyder en effektiv metode til at imødegå de kraftigt stigende oliepriser og opfylde energibehovene, samtidig med at en skadelig klimapåvirkning undgås; beklager, at EU har afsat utilstrækkelige finansielle ressourcer til, at udfordringen i forbindelse med energifattigdommen kan tages op; understreger i denne forbindelse behovet for øgede bistandsstrømme samt yderligere støtte til private investeringer i vedvarende energiteknologier;

Dagsorden for perioden efter millenniumudviklingsmålene

107. understreger, at antallet af mennesker, der lever i fattigdom, vil blive halveret på 10 år, hvis millenniumudviklingsmålene nås, hvilket er et vigtigt resultat, men at hundreder af millioner af de fattigste og mest sårbare mennesker ikke desto mindre fortsat vil være fastlåst i kronisk fattigdom;
108. opfordrer EU til at fastsætte en dato for opnåelse af enighed om en strategi for udryddelse af fattigdom efter 2015;

o
o o

109. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, Den

Interparlamentariske Union, De Forenede Nationer og OECD's Komité for
Udviklingsbistand.